

Cs.

P. X

L.

83.

S | II - 131.

3

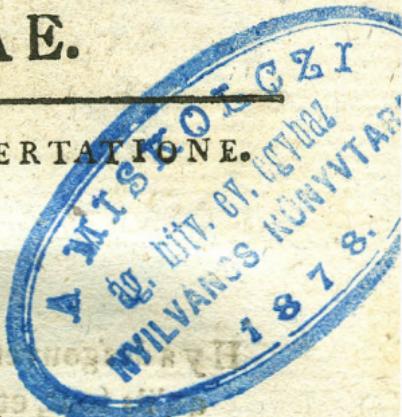
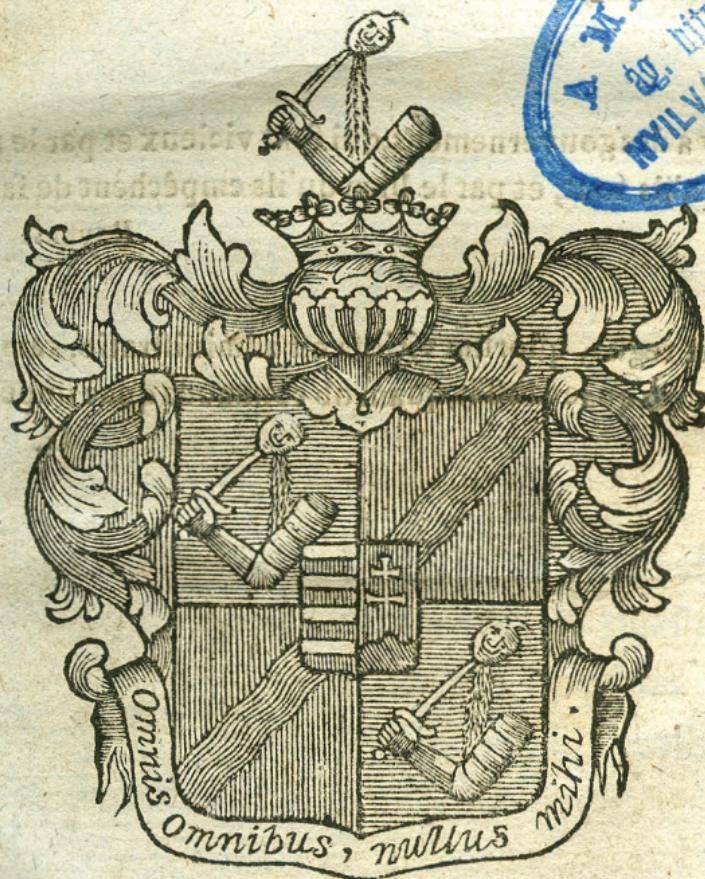
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

FRANCISCI RUDOLPHI A GROSSING

M. THERESIAE QUONDAM IMPERATRICI - REGINAE
A SCRINO AULICO

IUS PUBLICUM HUNGARIAE.

UNICA COMPLEXUM DISSERTATIONE.

HALAE SAXONUM

IN TYPOGRAPHIA HELLERIANA.

MDCCLXXXVI.

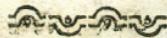
I N D E X

CAPITUM, ET PARAGRAPHORUM.

CAPUT PRIMUM

De Hungaricae Nobilitatis Origine.

	Pag.
I. Omnis Nobilitas a Virtute oritur.	15
II. Patriae Scriptorum de Hungaricae Nobilitatis origine Opinio	16
III. Refellitur	16
IV. Sententia Authoris	17
V. Digressio ad Scriptores Rerum Hungaricarum	19
VI. A Regum authoritate suam repetunt originem Hungariae Nobiles	20
VII. Num Rex etiam non coronatus Nobiles in Hungaria creare possit ?	24
VIII. Regnum Hungariae nunquam electivum, sed a prima origine haereditarium semper fuit	25
IX. Amplius hac de re differitur.	39
X. Rex absoluta potestate Hungariae praefest	41

XI. Coronatio Regum Hungariae non est de necessitate	49
XII. Praeliminares notitiae de Iuramento, quod Hungariae Reges in aditu Regiminis praestant	52
XIII. Respondetur ad quaestionem §pho VII. propositam	54

CAPUT SECUNDUM.

De modis Nobilitatem in Hungaria aquirendi.

I. Primus Nobilitatis aquirendae modus facta a Rege Bonorum immobilium perpetua Donatio est.	56
II. Horum numerus initio exiguis, deinceps vero nimia Regum liberalitate ultra justos limites auctus.	59
III. Hinc pleraque Hungariae mala, sed prae- primis ortae seditiones.	61
IV. Quid praecipui Hungariae Reges ad ob- struendam hanc malorum originem con- tulerint?	63
V. Male Hungari Palatino, et Primi nobili- tandi potestatem attribuunt.	71
VI. Secundus modus armales litterae sunt; hinc Armalistarum nomen, quorum olim exiguis,	85
VII. Amplior hodie est numerus.	86
VIII. Tertius Adoptio, quartus Praefectio. Uterque a Werböczio confictus.	93

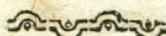
Pag.

IX. De Indigenatu, quem Rex omnibus Ex-	
teris pro arbitrio concedere potest.	95
X. Ecclesiasticus Ordo Nobilitatem in Hun-	
garia sibi illegitime arrogat.	106
XI. Enati hinc abusus.	108
XII Quos ad Ecclesiasticorum exemplum Re-	
ligiosi etiam committunt.	114
XIII. Capitis hujus conclusio	117

C A P U T T E R T I U M.

De praecipuis Nobilium Hungariae Praerogativis.

I. Praerogativa Nobilium sub Ethnicis ad-	
huc Ducibus,	119
II. Sub Christianis Regibus non tantum non	
auctae, sed multum imminutae,	121
III. Post Colomanni mortem a Nobilibus ar-	
rogari caeptae, sed quas Bela Rex abro-	
gavit,	126
IV. Donec ab Andrea II. illicitis modis con-	
firmarentur;	128
V. Cui Aullam suam auream Hungari in ac-	
ceptis ferunt;	130
VI. Quae idcirco per extensum adducitur, et	
criticis observationibus illustratur.	135
VII. Una demonstratur, nullum ex hoc pri-	
vilegio peculiare Jus Nobilibus assur-	
gere.	160
VIII. Werböczius Privilegium istud corrupit,	
et universas Nobilium Hungariae pree-	

rogativas malitiose in quatuor cartinales redegit	163
IX. Prima in examen vocatur	165
X. Tum secunda discutitur	170
XI. Tertia denique, in qua Nobiles a contri- buendi onere exempti dicuntur	174
XII. Contributioni Nobiles sub primis Regi- bus obnoxii erant; cui deinceps per se- ditiones se subduxerunt quidem,	178
XIII. Iterum tamen subjecti. Hinc primum de <i>Lucro Camerae</i> ,	186
XIV. Tum de Insurrectione copiose, ac fun- dante agitur.	207
XV. Postrema ex cardinalibus Werböczii praे- rogativis studiose reticetur	217

C A P U T Q U A R T U M .

De reliquis Nobilium Hungariae Libertatibus.

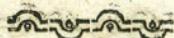
I. Hungariae Nobilis ab Ignobili in Jus voca- ri nequit. Explicatur	218
II. Ignobilis possidendorum in Hungaria Bo- norum incapax putatur	220
III. Item: quod Ignobilis publicum Officium gerere nequeat	211
IV. Regiis mandatis refragari inter Praeroga- tivas nonnulli numerant	226
V. Quid Hungaris aëtus Majoris Potentiae?	229
VI. Quid Nobiles unius Sessionis?	232

VII. Nobiles Teloniorum, et Nauli solutio-	
ne se immunes volunt	235
VIII. Quid Juris Regi in privata Nobilium	
telonia?	237
IX. Quid in ipsa etiam Nobilium Bona, quo-	
rum Rex proprietarius Dominus est?	241
X. Omnes hae libertates a Werböczio confi-	
tiae sunt, cuius <i>Tripartitum</i> nunquam in	
legem publicam abivisse evidenter de-	
monstratur	247
XI. Hinc apta ad Hungaros allocutione Ca-	
put isthoc terminatur.	255

CAPUT QUINTUM.

*Num Rex has Nobilium Praerogativas, ac Libertates
absque Legum praefudicio tollere possit? aut
salute publica ita exigente debeat?*

I. Compendium Capitis.	256
II. Omnis Regum potestas a jure illo metien- da est, quo Regnum adepti sunt.	257
III. Prisci Hungariae Reges solo haereditatis Jure, absoluta tamen cum potestate praefuerunt, quam licet imminutam vellent factiosi quidam Cives, nihil tamen aliud effeceré, quam quod hoc ipso aucta sit	258
IV. Quemadmodum Ladislai Postumi,	262
V. Uladislai II.,	267
VI. Quin ipsis etiam Mathiae Corvini preca- rii quantumvis Regis exemplo demon- stratur,	272

VII. Augustissimae Aūstriarum Domui omnibus quinque aquisitionum titulis Hungaria obnoxiatur	276
VIII. Hinc absolta Regno potestate praeest, qua utique pro libitu quidquid placet, aut displicet, statuere, aut abrogare potest	283
IX. Objectiones Adversariorum, et quidem prima de Juramento diluuntur	285
X. Juramento in Coronatione praelestari solito absolutae Regum potestati nihil derogatur	287
XI. De Regni Comitiis, sive usitato vocabulo Diaetis	289
XII. De vera hominum in Societate civili viventium libertate	292
XIII. Inexspectata Capitis, et Operis conclusio.	294

F I N I S.